यस्याच्य ग्रासीदुणविग्रको मक्तन् विज्ञानिधिष्यो भगवानतः किल । यत्संभवो उक् त्रिवृता स्वतेत्रसा वैकारिकं तामसमैन्द्रियं सृते ॥ ११ ॥ एते वयं यस्य वशे मक्तत्मनः स्थिताः शकुत्ता इव सूत्रयिक्तताः । मक्तानकं वैकृततामसैन्द्रियाः सृताम सर्वे यद्नुग्रक्तादिदं ॥ १३ ॥ यत्निर्मितां कर्क्षिय कर्मपर्वणीं मायां त्रनो उयं गुणसर्गमोक्तिः । न वेद निस्तार्णयोगमञ्जसा तस्मै नमस्ते विलयोद्यात्मने ॥ १८ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पार्महंस्यां संहितायां वैयासिक्यां पञ्चमस्कन्धे भुवनकोशे संकर्षणस्तोत्रं नाम सप्तदशो प्रधायः ॥